26 Απριλίου 2018

Το τεχνητό πάγκρεας ασφαλής και αποτελεσματική θεραπεία σε ασθενείς με διαβήτη τύπου 1

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Την αποτελεσματικότητα και ασφάλεια των συστημάτων τεχνητού παγκρέατος για άτομα με τύπου 1 διαβήτη, μελέτησε ομάδα επιστημόνων από το Διαβητολογικό Κέντρο της Β’ Παθολογικής Κλινικής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, τη Μονάδα Κλινικής Έρευνας και Τεκμηριωμένης Ιατρικής του ΑΠΘ, και το Πανεπιστήμιο του Cambridge στο Ηνωμένο Βασίλειο με κύρια ερευνήτρια της μελέτης, τη Λέκτορα κ. Ελένη Μπεκιάρη.

Στη μελέτη με τίτλο «Artificial pancreas therapy for outpatients with type 1 diabetes: systematic review and meta-analysis» έγινε ανασκόπηση των αποτελεσμάτων 41 τυχαιοποιημένων κλινικών μελετών με περισσότερους από 1.000 ασθενείς με διαβήτη τύπου 1, οι οποίες συνέκριναν τα συστήματα τεχνητού παγκρέατος με άλλους τύπους ινσουλινοθεραπείας, όπως η χρήση απλής αντλίας ινσουλίνης, σε συνθήκες καθημερινότητας, δηλαδή στο σπίτι, την εργασία, την κατασκήνωση κλπ.

Οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι, σε σχέση με άλλα είδη ινσουλινοθεραπείας, το τεχνητό πάγκρεας αυξάνει κατά δυόμισι περίπου ώρες, μέσα στο 24ωρο, το διάστημα που τα επίπεδα του σακχάρου στο αίμα είναι σε φυσιολογικά επίπεδα (νορμογλυκαιμία), όταν χρησιμοποιείται είτε αποκλειστικά κατά τη διάρκεια της νύχτας, είτε κατά τη διάρκεια όλου του 24ώρου.

Επιπλέον, η χρήση τεχνητού παγκρέατος μείωσε κατά δύο περίπου ώρες τον χρόνο που οι τιμές του σακχάρου είναι αυξημένες (υπεργλυκαιμία), και κατά 20 περίπου λεπτά τον χρόνο που οι τιμές του σακχάρου είναι μειωμένες (υπογλυκαιμία).

Τα αποτελέσματα περαιτέρω υποαναλύσεων, ανάλογα με το είδος της συσκευής τεχνητού παγκρέατος και το περιβάλλον χρήσης του, ήταν παρόμοια, καταδεικνύοντας έτσι την εγκυρότητα των συμπερασμάτων.

Οι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι η συγκεκριμένη ανασκόπηση παρέχει μία έγκυρη και ολοκληρωμένη σύνοψη όλης της υπάρχουσας βιβλιογραφίας για τα συστήματα τεχνητού παγκρέατος. Εντούτοις, υπογραμμίζουν ότι οι περισσότερες μελέτες ήταν μέτριας ποιότητας, είχαν μικρό αριθμό ασθενών και μικρή διάρκεια, και ίσως για αυτούς τους λόγους θα πρέπει να είναι κανείς προσεκτικός κατά τη γενίκευση των τελικών συμπερασμάτων.

Επίσης, οι συγγραφείς συστήνουν ότι μελλοντικές έρευνες θα πρέπει να διερευνήσουν τη χρήση τεχνητού παγκρέατος και σε ασθενείς με διαβήτη τύπου 2, καθώς και την επίδρασή του στην ποιότητα ζωής των ασθενών.

Τέλος, θεωρούν ότι είναι σημαντικό να διευκρινιστεί και η σχέση κόστους – αποτελεσματικότητας, έτσι ώστε να γίνει εφικτή η χρήση του τεχνητού παγκρέατος στην καθημερινή κλινική πρακτική και η κάλυψη του κόστους του από ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η μελέτης ανασκόπησης δημοσιεύθηκε πρόσφατα στο έγκριτο ιατρικό περιοδικό BMJ.

Υπενθυμίζεται ότι το τεχνητό πάγκρεας είναι ένα σύστημα σε μέγεθος κινητού τηλεφώνου που μετράει συνεχώς τα επίπεδα του σακχάρου στο αίμα και μεταδίδει την πληροφορία αυτή στην αντλία που απελευθερώνει αυτόματα την απαιτούμενη ποσότητα ινσουλίνης, ακριβώς όπως κάνει το πάγκρεας στους ανθρώπους που δεν έχουν διαβήτη. Τον Σεπτέμβριο του 2016, ο Οργανισμός ελέγχου τροφίμων και φαρμάκων (FDA) στην Αμερική ενέκρινε το πρώτο σύστημα τεχνητού παγκρέατος για άτομα με τύπου 1 διαβήτη ηλικίας άνω των 14 ετών.

Πηγή: naftemporiki.gr